

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6C/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617210071
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2017:6617210071.1

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Gederovou v spore žalobcu: A.. J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom L.. J. Č.. XX, Z. a žalovaného: Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. 13, 813 11 Bratislava o náhradu škody 110 000,- € spôsobenú nesprávnym úradným postupom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a** .

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným **uznesením**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 28.07.2017 bola tunajšiemu súdu predložená žaloba v ktorej žalobca žiadal náhradu škody v zmysle zákona č.514/2003 Z.z. vo výške 110.000,--Eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu podľa § 9 ods. 1 zákona č.514/2003. Nezákonný zásah do práv žalobcu spôsobil exekučný súd v Rimavskej Sobote vo veci sp.zn. 5Er/1061/2011 a to v týchto právach:

1/ Exekútor D. a neskôr exekútor R. vykonávali exekúciu bez poverenia súdu. Exekúciu vykonávali na poverenie exekútora E. F. číslo Poverenia XXXX XXXXXX zo dňa 15.02.2005. Navyše exekútor D. mal zákaz vykonávania exekučnej činnosti. Je zaujímavé, že tento trest nebol zverejnený ani v Slovenskej komore exekútorov a na Ministerstve spravodlivosti čo zákon taxatívne ukladá.

2/ Exekučný súd v Lučenci uznesením z 29.12.2010 sp. zn. 14Er/415/2004 neudelil exekútorovi D. súhlas na zníženie ceny nehnuteľnosti o 50% z dôvodu neprimeranosti. Istina exekúcie činila 1.000 Eur. Proti uzneseniu exekučného súdu sa odvolal oprávnený dňa 11.01.2011. Návrh podal exekútor D. a odvolal sa oprávnený, ktorý žiaden návrh nepodal. Pri odvolaní oprávneného nebola plná moc od exekútora. Oprávnený sa vzdal svojich práv pri poverení exekútora. Exekútor D. sa dostal do časovej tiesni, vtedy ešte nemal náhradníka a vedel, že povinný vie o zákaze jeho činnosti, tak sa odvolal oprávnený. Povinný v spise nikdy nenašiel návrh na zníženie ceny od exekútora D., o ktorom rozhodoval exekučný súd v Lučenci.

3/ K postupu veci 14Er/415/2004 na exekučný súd v Rimavskej Sobote sa žalobca nevyjadroval, ale podľa neho to bola istá justičná fraška sudcu L.Á. z Krajského súdu v Banskej Bystrici.

4/ Exekučný súd v Rimavskej Sobote pokračoval v exekúcii pod sp.zn. 3Er/1061/2011 a vec mal pridelenú sudcu U. Y.. Prvý právny úkon sudcu bolo zrušenie uznesenia z 29.12.2010. Znamená to, že súd prvého stupňa v Rimavskej Sobote zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa v Lučenci. O odvolaní mal rozhodnúť odvolací súd pri postúpení veci inému súdu. Zrušenie predmetného uznesenia nebolo doručené žalobcovi.

5/ Sudca Y. dňa 14.02.2012 uznesením znížil cenu o 50% na 38.200,--Eur za zrekonštruovaný byt v centre Bratislavy.

6/ Exekútorovi počas rozhodnutia sudcu Y. o návrhu na odklad exekúcie z 24.04.2012 dňa 02.05.2012 vykonali dražbu bytu. Exekútor tak porušil exekučný poriadok v ustanovení § 56 písm. b), ktorý výslovne zakazuje výkon exekúcie vrátane dražby, kým nie je právoplatné rozhodnutie o návrhu na odklad exekúcie. Sudca Y. rozhodol o návrhu na odklad dňa 30.05.2012.

7/ Sudca Y. sám rozhodoval o námietke zaujatosti povinného z 10.06.2012 smerujúcej proti nemu a podanú námietku neodstúpil odvolaciemu súdu, ale sám seba nevytlúčil z prejednávania exekučnej veci.

8/ Sudca Y. schválil dňa 28.02.2012 príklep dražby 02.05.2012, napriek tomu, že vedel, že bola vykonávaná v rozpore s exekučným poriadkom.

9/Sudca Y. opatril všetky svoje rozhodnutia poučením: „Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie“ podľa § 202 ods. 2 O.s.p. Týmto sudca odobral žalobcovi všetky práva účastníka súdneho konania, všetky práva na primeranú obranu a práva na spravodlivé súdne konanie. Taktiež žalobca poukazuje na to, že keď nahliadal do spisu, vždy viaceré dokumenty boli zo spisu odstránené a až potom mohol nazrieť do spisu.

10/ Od udelenia príklepu sa sudca Y. „vyparil“ z exekučnej veci sp.zn. 5Er/1061/2011. Súd nepokladal za potrebné oznámiť žalobcovi, že sudca Y. bol vylúčený a z akého dôvodu atď. V exekučnom konaní pokračoval sudca B. L.. Ten uznesením zo dňa 16.01.2014 schválil výťažok dražby z exekúcie, v ktorom boli zarátané aj čísla topánok exekútorov a ich záložné právo vo výške 8.335,--Eur z Bytového družstva J..

11/ Voči uzneseniu zo dňa 16.01.2014 sa žalobca odvolal, ale sudkyňa JUDr. G. z Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdila predmetné uznesenie v celom rozsahu a neakceptovala dôkazy žalobcu.

12/ Najvyšší súd zamietol odvolanie žalobcu z dôvodu jednoduchého omeškania lehoty na dovolanie.

2. Žalobca ďalej poukazuje, že priemerná cena trojizbového bytu v realitných kanceláriách za rok 2011 v Západoslovenskom kraji bola 175.000,--Eur. Byt bol zrekonštruovaný, bol situovaný v centre Bratislavy a preto mal aj väčšiu pridanú hodnotu. Súdny znalec Ing. E. D. ho ocenil na 76.400,--Eur. Tento posudok z roku 2009 bol použitý v dražbe v roku 2012. Vydraženú sumu 65.000,--Eur vydražiteľ P. uhradil exekútorovi v máji 2012. Exekútori zaslali sťažovateľovi 55.000,-Eur v apríli 2015. Exekútori si privlastnili tri roky úrokov z 55.000,--Eur, ktoré patrili žalobcovi. Do výťažku exekúcie bol zahrnutý neznámy exekučný titul 8.335,--Eur advokátky K.. Exekútori kvôli 1.000,--Eur istine osem rokov blokovali všetok majetok žalobcu, ktorý minimálne stonásobne prevyšoval túto istinu a to dva rodinné domy, jeden byt, pôdu, auto atď. Na základe uvedeného minimálna škoda z nesprávneho úradného postupu je vo výške 110.000,--Eur. Skutočná škoda je vyššia. Žalobca ďalej uvádza, že vydražiteľ pán Ing. P. najprv nebezpečným vyhrázaním vyštval z bytu rodinu dcéru sťažovateľa. Hrozil jej, že ju dá deložovať na ulicu s dvojročným dieťaťom za doprovodu polície. Sťažovateľ v tomto čase pracoval v zahraničí. Potom Ing. P. sa vlámal do bytu a obsadil ho. Vydražiteľ po polroku byt predal s vysokým ziskom. Podľa orgánov činných v trestnom konaní to bol štandardný postup pri uplatnení vlastníckych práv. Počas vlámania nebol vykonaný ani odpočet energií, vody, plynu atď. Za roky 2013 a 2014 nie je zaplatená domová daň, vydražiteľ ju neuhradil a daňový úrad vedie žalobcu ako neplatiča. Na základe uvedených skutočností žiada žalobca o náhradu škody vo výške 110.000,-Eur.

3. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť, uznesenie č.k. 14Er/415/2004-65 zo dňa 29.12.2010, ktorým nebol udelený súhlas k dražbe nehnuteľnosti, odvolanie k uzneseniu o zamietnutí zníženia ceny, uznesenie č.k.3Er/1061/2011-95 zo dňa 14.02.2012 o udelení súhlasu na zníženie najnižšieho podania, uznesenie č.k.3Er/1061/2011-108 zo dňa 30.05.2012 o zamietnutí návrhu povinného na vydanie predbežného opatrenia a nepovolenie odkladu exekúcie, podanie námietky zaujatosti na sudcu U. Y., uznesenie č.k.3Er/1061/2011-131 zo dňa 28.08.2012 o schválení príklepu, uznesenie č.k.3Er/1061/2011-206 zo dňa 16.01.2014 o schválení rozvrhu výťažku, uznesenie č.k.43CoE/129/2014 zo dňa 20.11.2014, ceny bytov v Bratislavskom kraji v rokoch 2010 a 2011.

4. Dňa 17.08.2017 žalobca doplnil svoju žalobu v ktorom opravil žalovanú z Ministerstva spravodlivosti na Slovenskú republiku.

5. Žalovaná dňa 18.09.2017 doručila súdu vyjadrenie v ktorom uviedla, že čo sa týka označenia žalovaného v zmysle zákonných ustanovení zákona č.514/2003 Z.z. je zrejmé, že pasívne legitimovaným subjektom v konaní o náhradu škody podľa zákona č.514/2003 môže byť jedine štát zastúpený príslušným orgánom verejnej moci (napr. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky). V predmetnej veci však žalobca označil ako žalovaného Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a preto žalovaný znáša námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Žalovaný uvádza, že v tomto prípade nie je možná ani oprava či spresnenie sporovej strany, pričom poukazuje na názor Krajského súdu v Bratislave sp.zn.2Cob/235/2010 zo dňa 27.07.2010. Uvedený názor žalovaného taktiež potvrdzuje úvaha Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/309/2008 zo dňa 24.09.2009. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premičania nároku v celom rozsahu. Žalobca v žalobe odkazuje na to, že svoj nárok v minulosti predbežne prerokoval na Ministerstve spravodlivosti, pričom to k nemu nezaujalo žiadne stanovisko. V tejto súvislosti žalovaný uvádza, že Ministerstvu spravodlivosti bolo dňa 21.09.2012 doručené podanie žalobcu zo dňa 17.09.2012, ktorým sa domáhal náhrady škody v sume 150.000,--Eur z titulu nesprávneho úradného postupu a nezákonných rozhodnutí Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp.zn. 3Er/1061/2011. Tento nárok žalobcu ministerstvo riadne prerokovalo a žalobcovi listom zo dňa 11.04.2013 oznámilo, že jeho žiadosť vyhodnotilo ako neodôvodnú. Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania si žalobca prevzal dňa 02.05.2013. Žalobca si svoj nárok uplatnil žalobou doručenou súdu dňa 28.07.2017. Z obsahu podania žalobcu zo dňa 17.09.2012 je však zrejmé, že žalobca už v priebehu roku 2012 mal objektívnu vedomosť o vzniku škody na jeho strane, inak by si svoj nárok na náhradu škody na Ministerstve spravodlivosti neuplatnil a nevyčísľil. Zároveň žalovaná poukazuje na to, že podľa zákona č.514/2003 Z.z. sú ustanovené Všeobecné podmienky, pri splnení ktorých platí, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

1/ nezákonné rozhodnutia, alebo nesprávny úradný postup,

2/ vznik škody

3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu je potrebné kumulatívne splnenie všetkých podmienok.. K nesprávnemu úradnému postupu: Žalovaná v časti tvrdenej žalobcom, že jednotliví exekútori mali podľa žaloby konať bez poverenia súdu, ako aj, že existoval nezákonný postup a rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota vedený pod sp.zn. 3Er/1061/2011 poukazuje na ustanovenie § 16 ods. 7 posledná veta zákona č.233/1995 Zb. ako aj ustanovenie § 17 ods. 1 Exekučného poriadku. Z odôvodnenia Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3Er/1061/2011 zo dňa 14.02.2012 vyplýva, že v predmetnej exekučnej veci pôvodne Okresný súd Lučenec poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. H. E., poverením č.XXXX XXXXXX zo dňa 13.05.2004, pričom ten bol neskôr uznesením Okresného súdu Lučenec zo dňa 05.01.2005 sp.zn. 14Er/415/2004 vylúčený z vykonania exekúcie. Následne bolo zo strany Okresného súdu Lučenec vydané poverenie na výkon exekúcie pre súdneho exekútora E. F. č.XXXX XXXXXX zo dňa 15.02.2005. Z dôvodu úmrtia súdneho exekútora bol Slovenskou komorou exekútorov určený náhradník v osobe Mgr. E. D., ktorému bol ustanovený zástupca Mgr. H. R... Z uvedeného vyplýva, že v predmetnej veci bolo riadne vydané poverenie pre neskôr vylúčeného exekútora JUDr. H. E. a neskôr rovnako nové poverenie pre exekútora E. F., pričom na základe pôvodného poverenia neskôr v exekúcii pokračovali Mgr. E. D. a Mgr. H. R.. Vzhľadom na uvedené, tak nemožno tvrdenia žalobcu o svojvoľnom vykonávaní exekúcie jednotlivými exekútormi považovať za pravdivé a v tejto časti nemožno hovoriť o preukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Rimavská Sobota.

6. Ďalej žalobca v podstate namieta celý priebeh exekúcie a teda, že celú rozhodovaciu činnosť súdu v rámci exekúcie považuje za nesprávny úradný postup. Žalovaný poukazuje na to, že situácia, keď je namietaný nesprávny úradný postup, ktorý sa prejavil v rozhodnutí, ktoré vydal súd, už bola viackrát posudzovaná Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Pričom poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn.3Cdo/220/2010 zo dňa 30.03.2011 v zmysle ktorého „nie každá vada konania zakladá zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom“. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom totiž nezakladajú nedostatky, či pochybenia v priebehu konania, ktoré predchádzali vydaniu rozhodnutia, a to ani za situácie, že tieto nedostatky mali za

následok vydanie nesprávneho rozhodnutia. Ak totiž orgán štátu zisťuje a posudzuje predpoklady pre rozhodnutie, zhromažďuje a hodnotí podklady pre rozhodnutie, právne ich posudzuje a pod., ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu individuálneho správneho rozhodnutia; v prípade nesprávnosti či vady tohto postupu nachádzajú svoj odkaz v obsahu rozhodnutia a môžu byť posudzované len z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím“. Za nesprávny úradný postup v zmysle § 18 zákona č.514/2003 Zb. teda nie je možné považovať pochybenie a nedostatky spočívajúce v tom, že štátny orgán pred svojim rozhodnutím nesprávne vyhodnotil podmienky jeho vydania a že v dôsledku toho je vydané rozhodnutie nesprávne a nemalo byť vydané, prípadne, že malo byť vydané v inej podobe či za iných okolností. Prípadný nedostatok pri zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní sa teda potom prejavil v obsahu týchto rozhodnutí a z hľadiska zodpovednosti štátu mohol byť hodnotený len podľa § 1 až § 17 zákona č.58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a nie podľa § 18 až § 19 tohto zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.10.2011 sp.zn.6Cdo/250/2010). V zmysle judikatúry Najvyššieho súdu nesprávnosti či vady, ktorých sa dopustí súd pri zisťovaní podmienok konania na ktoré sa v prejavovanom rozhodnutí, nemožno považovať za nesprávny úradný postup podľa § 9 zákona č.514/2003 Z.z., ale do úvahy prichádza jedine uplatnenie nároku z titulu nezákonného rozhodnutia podľa § 5 zákona č.514/2003 a teda možno dospieť k záveru, že vo veci žalobcu nemožno považovať rozhodovaciu činnosť exekučného súdu za nesprávny úradný postup. Rovnako nie sú splnené podmienky pre konštatovanie, že sa jedná o nezákonné rozhodnutie, keďže žalobca v žalobe neoznačil ani jedno také rozhodnutie, ktoré by bolo neskôr ako právoplatné zrušené pre jeho nezákonnosť.

7. K uplatnenej výške škody žalovaný uvádza, že žalobcom uvádzanú sumu nemožno považovať za škodu na účely zákona č.514/2003 Z.z. V predmetnej veci exekučný súd právoplatne rozhodol o schválení udeleného príklepu súdnym exekútorom na dražbe nehnuteľnosti v prospech vydražiteľa (uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 28.08.2012, č.k. 3Er/1061/2011-131) a následne schválil rozvrh výťažku z dražby nehnuteľnosti vo výške 65.000,--Eur (uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 16.01.2014 č.k.3Er/1061/2001-206 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.11.2014, sp.zn.43CoE/129/2014). Za tejto situácie tak nemožno považovať žalobcom uvádzanú a odôvodnenú sumu 110.000,-Eur za škodu, za ktorú by mal niesť zodpovednosť žalovaný. Žalovaný poukazuje na to, že je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti boli ohodnotené znaleckým posudkom, pričom bolo na žalobcovi, aby ho schválil (či napadol) v prípade, že sa domnieval, že nehnuteľnosti boli ohodnotené a následne vydražené pod trhovú cenu. Medzi žalobcovou škodou a namietaným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu navyše absentuje priama, bezprostredná a neprerušená príčinná súvislosť, keď možno dôvodne predpokladať, že takto zdôvodnenej škode by došlo už len tým, že na majetok žalobcu sa viedla exekúcia, pričom ako účinný spôsobom na vymoženie pohľadávky oprávneného bol v zmysle príslušných ustanovení Exekučného poriadku zvolený práve predaj nehnuteľnosti v dražbe. Vzhľadom na uvedené žalobca nepreukázal ani existenciu škody na jeho majetku a príčinnej súvislosti medzi postupom exekučného súdu a vzniknutou škodou. Na základe uvedených skutočností žalovaný žiada, aby súd žalobu zamietol a priznal mu v prípade úspechu nárok na náhradu trov konania.

8. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný predložil návrh žalobcu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody.

9. Dňa 09.10.2017 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného, v ktorom uviedol, že vo veci aktívnej a pasívnej legitímácie existujú dva rozporné judikáty Najvyššieho súdu a žalobca doplnil svoj návrh v tejto veci. Čo sa týka premlčania, žalobca uplatňoval svoje práva v zmysle platných zákonov na Najvyššom súde a Európskom súde, preto neprekročil trojročnú lehotu na uplatnenie nároku. Nesprávny úradný postup je v tom, že exekúciu vykonával exekútor zo zákazom vykonávať exekúciu, konal pred súdom vo svojom mene, exekučný súd nevedel kto vykonáva exekúciu a pred exekučným súdom konal oprávnený namiesto exekútora.

10. Dňa 13.10.2017 bolo tunajšiemu súdu doručené doplnenie dôkazov zo strany žalobcu, v ktorom doplnil dôkazy. V predmetnom vyjadrení opísal nezákonný vznik exekučného titulu žalobcu (Ing. R.) vo veci 5C/100/2002. V roku 2002 boli proti žalobcovi vedené dve žaloby na Okresnom súde Lučenec a to E. R. o vrátenie 60.000,--Sk a B. R. o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva. Obe veci mal pridelené sudca R.. E. R. a B. R. si navzájom poskytovali svedectvá, na základe ktorých sudca

v oboch žalobách rozhodol v neprospech žalobcu. Navyše sudca vyniesol rozsudok bez jediného výsluchu žalobcu. Žalobca sa odvolal proti rozsudku vo veci sp.zn. 5C/100/2002, ktorý potvrdil odvolací súd. Žalobca podal dovolanie, v ktorom žiadal aj o odklad výkonu rozhodnutia do právoplatného ukončenia dovolania. No sudca K. nečakal ani na nadobudnutie právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu a už poveril výkonom exekúcie exekútora E.. Ten okamžite vydal exekučný príkaz a zaexekuoval žalobcovi majetok prevyšujúci tisíc násobok exekučného titulu. Exekútor E. z dôvodu hrubého porušenia Exekučného poriadku bol súdom vylúčený z výkonu exekúcie. Dva exekučné príkazy nezrušil a naďalej blokoval celý majetok žalobcu. Po vylúčení exekútora E., Okresný súd Lučenec poveril exekútora E.Á. F. dňa 15.02.2005 č. Poverenia XXXX XXXXXX sp.zn.EX/29/2005. Exekútor zaslal žalobcovi oznámenie o pokračovaní exekúcie, proti ktorej podal exekučnú námietku. Súd námietku zamietol. Následne exekútor zomrel. Žalobca je toho názoru, že smrťou exekútora poverenie zaniklo. Po smrti exekútora exekútor D. zaslal žalobcovi oznámenie o zmene exekútora na základe rozhodnutia Slovenskej komory exekútorov. Navyše exekútor mal pozastavený výkon funkcie ministrom P. Dňa 19.09.2008 vyzval žalobca exekútora, aby sa preukázal, že nemá pozastavenú činnosť, avšak táto bola bez odozvy. Exekútor potom komunikoval so žalobcom bez podpisu. Je evidentné, že exekútor D. nemal poverenie súdu na výkon exekúcie a to kvôli pozastaveniu činnosti nežiadal o poverenie. Exekútor dal návrh na zníženie odhadnutej ceny bytu v Bratislave na polovicu, avšak tento návrh žalobca v spise opakovane nenašiel. Proti uzneseniu sa odvolal oprávnený E. R.. Zrazu sa Okresný súd v Lučenci cítil byť zaujatý a sudca L. z Krajského súdu v Banskej Bystrici postúpil vec Okresnému súdu Rimavská Sobota. Sudca Okresného súdu v Rimavskej Sobote U. Y. zrušil uznesenie Okresného súdu v Lučenci na základe odvolania oprávneného a vydal nové, ktorým znížil cenu nehnuteľnosti na polovicu. Proti tomuto rozhodnutiu sa nedalo odvolať. Okresný súd zrušil rozhodnutie okresného súdu. Žalobca podal námietku zaujatosti na sudcu Y., ten rozhodol, že sám seba nevyvlúči. Taktiež podal návrh na odklad exekúcie dňa 25.04.2012 napriek tomu bola dňa 02.05.2012 vykonaná dražba, aj keď to podľa § 56 ods. 5 Exekučného poriadku zákon zakazuje. Sudca Y. návrh zamietol uznesením zo dňa 30.05.2012. Sudca dňa 28.08.2012 schválil príklep dražby aj keď dražba bola vykonaná v rozpore s Exekučným poriadkom. Po schválení príklepu bol sudca vylúčený z exekúcie a žalobca nevie z akých dôvodov, ani mu to nikto neoznámil. Výťažok z rozvrhu dražby schválil už sudca B. L.. Vo výťažku bol zahrnutý exekučný titul označený ako zákonné záložné právo vo výške 8.800,--Eur. Predmetný exekučný titul žalobca nikdy nevidel a ani o ňom nepočul. Proti schválenému výťažku sa žalobca odvolal, sudkyňa G. z Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdila výťažok z dražby bez zmien. Žalobca podal dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, pričom jeho právna zástupkyňa zmeškala lehotu o jeden deň. Žalobca nevie, či bola zastrašená, alebo si ju kúpili. Žalobca bol v tom čase vo Š.. Európsky súd návrh žalobcu odmietol, pravdepodobne z toho dôvodu, že Najvyšší súd žalobu zamietol pre lehotu.

11. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť. Zmena exekútora - oznámenie zo dňa 03.05.2007, vykonanie exekúcie - oznámenie zo dňa 05.09.2008, rozhodnutie o pozastavení výkonu funkcie exekútora, uznesenie o zamietnutí zníženia ceny - odvolanie, uznesenie č.k.14Er/415/2004-65 zo dňa 29.12.2010 na základe ktorého nebol udelený súhlas k dražbe nehnuteľnosti, uznesenie č.k. 3Er/1061/2011-95 zo dňa 14.02.2012 ktorým bol udelený súhlas na zníženie ceny nehnuteľnosti, uznesenie č.k.3Er/1061/2011-108 zo dňa 30.mája 2012 o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia a nepovolenie odkladu exekúcie, uznesenie č.k.3Er/1061/2011-131 zo dňa 28.08.2012 o schválení príklepu, uznesenie č.k. 3Er/1061/2011-206 zo dňa 16.01.2014, ktorým bol schválený rozvrh výťažku, zápisnica z rozvrhového pojednávania, uznesenie č.k. 43CoE/129/2014 zo dňa 20.11.2014 ktorým bolo potvrdenie uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 3Er/1061/2011-206 zo dňa 16.01.2014, uznesenie sp.zn.5Oboer/87/2015 zo dňa 30.11.2015, ktorým bolo dovolanie odmietnuté.

12. Dňa 31.10.2017 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu zo dňa 11.10.2017, v ktorom uviedol, že žalobca v podstate len zopakoval svoje skutkové tvrdenia obsiahnuté už v pôvodnej žalobe. Žalovaný ďalej uviedol, že z podania žalobcu je zrejmé, že ten nespochybnil podstatné námietky žalovaného uvedené v písomnom vyjadrení zo dňa 14.09.2017, kde namietol, že vo veci nie je pasívne vecne legitimovaný, nárok je premlčaný a taktiež, že nedošlo ku kumulatívne splneniu podmienok preukázania opodstatnenosti nároku na náhradu škody podľa zákona č.514/2003 Z.z. Na uvedených námietkach žalovaný trvá aj naďalej a v konkrétosti odkazuje na obsah svojho písomného vyjadrenia zo dňa 14.09.2017 a opätovne žiada, aby súd túto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

13. Dňa 22.11.2017 sa konalo pojednávanie vo veci, na ktoré sa dostavil žalobca. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, avšak ospravedlnil svoju neprítomnosť a to podaním zo dňa 21.11.2017, pričom súhlasil s tým, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalovaného.

14. Na pojednávaní žalobca uviedol, že čo do vecnej legitímácie, tak žalobu doplnil. Ďalej uviedol, že návrh na predbežné prejednanie nároku podal dňa 09.02.2016, ktorý je vedený pod spisovou značkou XXXX/XXXX/XXX tento návrh bol doplnený 14.06.2016. Čo sa týka exekučného konania tak uviedol, že na tunajšom súde bolo vedené exekučné konanie pod sp.zn. 14Er/415/2004, kde bol exekútorom JUDr. E.. Uvedený exekútor bol vylúčený z exekúcie, nakoľko nepostupoval tak, ako mal v zmysle Exekučného poriadku a teda nevydal upovedomenie, ale hneď exekučný príkaz. Po JUDr. E. bol výkonom exekúcie poverený JUDr. F.. Uvedený exekútor zomrel. Komora exekútorov namiesto zomrelého exekútora určila jeho nástupcu a to Mgr. D.. Voči uvedenému exekútorovi bolo vedené disciplinárne konanie. Žalobca vzhľadom na to, že vedel, že exekútor je disciplinárne riešený žiadal exekútora o predloženie poverenia, na čo on vôbec nereagoval. Uvedený exekútor spočiatku so žalobcom komunikoval tak, že listiny nepodpisoval, podpísaný bol iba určitý úradník z exekútorského úradu. Neskôr sa preukázal, že má ustanoveného zástupcu a to Mgr. R.. Dňa 30.12.2010 bolo vydané uznesenie, na základe ktorého súd zamietol návrh na zníženie podania pri dražbe bytu o 50%. Voči uvedenému uzneseniu sa odvolal oprávnený E. R.. Následne bola vec predložená na Krajský súd v Banskej Bystrici nakoľko všetci sudcovia okresného súdu boli vylúčení a vec bola postúpená na Okresný súd Rimavská Sobota, kde sa viedlo konanie pod sp.zn. 3Er/1061/2011 a zákonným sudcom bol JUDr. Y.. JUDr. Y. zrušil uznesenie Okresného súdu Lučenec ohľadom zníženia ceny určenej znaleckým posudkom. Na Okresnom súde Lučenec rozhodovala o uznesení vyššia súdna úradníčka JUDr. H., pričom o odvolaní oprávneného mal rozhodovať príslušný sudca, to sa však nestalo a rozhodoval následne až sudca JUDr. Y. z Rimavskej Soboty. Podľa názoru žalobcu mal o zrušení uznesenia rozhodovať odvolací súd. Následne JUDr. Y. vydal uznesenie, na základe ktorého bola znížená cena bytu určená znaleckým posudkom o 50%. Voči uvedenému uzneseniu sa žalobca odvolal a takisto podal návrh na odklad exekúcie. Napriek tomu exekútor D. a R. vykonali dražbu, pričom v zmysle § 56 Exekučného poriadku je zakázané vykonávať dražbu ak je podaný návrh na odklad exekúcie až do právoplatného rozhodnutia súdu. Dražba bola vykonaná 02.05.2012 a rozhodnutie o odklade exekúcie bolo vydané 30.05.2012. Na základe toho podal žalobca námietku zaujatosti, kde JUDr. Y. sám rozhodol, že v prejednávanej veci sa nevyklučuje. Následne JUDr. Y. schválil príklep dražby, voči ktorému sa žalobca odvolal neúspešne, pričom poukazuje na to, že voči šiestim rozhodnutiam, ktoré vydal JUDr. Y. sa nemohol odvolať, nakoľko boli opatrené poučením, že voči tomuto uzneseniu sa nedá odvolať. Následne žalobca zistil, že JUDr. Y. bol z prejednávanej veci vylúčený, avšak nemal o tom sám vedomosť, ani mu súd žiadnym spôsobom neoznámil dôvod, prečo bol vylúčený. O vylúčení sa dozvedel až potom, čo mu prišlo uznesenie od sudcu L. ohľadne schválenia rozvrhu výťažku. Voči tomuto uzneseniu sa odvolal z dôvodu, že do rozvrhu výťažku bola zahrnutá suma 8.880,-Eur od advokátky K., ktorá bola označená ako zákonné záložné právo bez udania orgánu, ktorý vydal tento exekučný titul. Taktiež namietal skutočnosť, že súdni exekútori Mgr. D. a Mgr. R. na svojich účtoch tri roky zadržovali vydraženú sumu, pričom žalobcovi nepriznali žiadne úroky, na ktoré mal podľa jeho názoru nárok a tak sa nezákonným spôsobom obohatili. O jeho odvolaní rozhodovala sudkyňa krajského súdu JUDr. G., ktorá potvrdila rozhodnutie okresného súdu. Voči uvedenému rozhodnutiu bolo podané dovolanie, kde právna zástupkyňa žalobcu zmeškala lehotu na podanie dovolania o jeden deň. Žalobca nemá vedomosť o tom, že prečo tak urobila, či bola zastrašená, alebo podplatená a následne Najvyšší súd rozhodol, že dovolanie zamietol. Žalobca sa pokúsil o podanie návrhu na Európsky súd do Štrassburgu, ten jeho návrh zamietol bez vysvetlenia. Taktiež bol podaný návrh na Ústavný súd, ktorý bol taktiež zamietnutý. Žalobca vidí problém v tom, že Mgr. D. a Mgr. R. nemali žiadne právo vykonávať exekúciu a to z dôvodu, že vykonávali exekúciu na poverenie mŕtveho exekútora, ktorý by podľa jeho názoru mal byť „zodpovedný“ za celý výkon exekúcie a teda exekúcia bola vykonaná neoprávnené, nakoľko exekútori nemali vlastné poverenie na výkon exekúcie a takisto nebolo vydané nové poverenie pri prechode spisu z Okresného súdu Lučenec na Okresný súd Rimavská Sobota. Následne po vykonaní dražby prišiel vydražiteľ do bytu, kde bývala v tom čase dcéra žalobcu s rodinou a oznámil jej, aby sa odsťahovala v priebehu niekoľkých dní, nakoľko ju dá deložovať. V tom čase bol žalobca v zahraničí a teda nevedel vec riešiť. Dcéra sa bála a preto sa z bytu odsťahovala. Následne sa vydražiteľ niekedy v priebehu mesiaca do bytu vlámal a žalobca má vedomosť o tom, že do roka tento byt aj zmenil majiteľa.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu ako aj oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Žalobca sa domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Rimavskej Sobote, pričom žiadal, aby mu bola priznaná náhrada škody vo výške 110.000,--Eur. Nesprávny úradný postup súdu videl v tom, že spočiatku exekútori konali bez poverenia súdu, taktiež, že po postúpení veci na Okresný súd Rimavská Sobota konali bez udelenia nového poverenia. Takisto namietal zmeny v osobách zákonných sudcov, nakoľko nevedel z akého dôvodu malo dôjsť k zmene zákonného sudcu ako aj skutočnosť, že voči viacerým rozhodnutiam Okresného súdu Rimavská Sobota sa nemohol odvolať, pretože boli opatrené poučením : „ Odvolanie nie je prípustné“. Podľa vyjadrenia žalobcu neboli splnené niektoré zákonné ustanovenia pre vydanie uznesení a taktiež súdy si svojvoľne rušili svoje uznesenia aj napriek tomu, že o ich zrušení mal rozhodovať odvolací súd. Výšku nároku na náhradu škody vyčíslil žalobca na základe priemerných cien trojizbových bytov v roku 2011 v Západoslovenskom kraji, keď v tom čase sa výška ceny bytu pohybovala vo výške 175.000,--Eur, pričom jeho byt sa predal za sumu 65.000,--Eur. Zároveň namietal aj tú skutočnosť, že exekútor mu vyplatil zvyšnú časť z vydraženej sumy až tri roky po dražbe, čím sa obohatil o úroky. Žalovaný namietal aj tú skutočnosť, že do rozvrhu výťažku boli zarátané neznáme exekučné tituly napr. od advokátky K..

16. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d) zákona č.514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

17. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona č.514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak; škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

18. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č.514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

19. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č.514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

20. Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č.514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

21. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č.514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak..

22. Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č.514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

23. Čo sa týka námietky žalovanej týkajúcej sa pasívnej legitímácie žalovanej súd udáva, že žalobca síce označil ako žalovanú Ministerstvo spravodlivosti, avšak z odôvodnenia žaloby vyplýva, že svoj nárok vyvodzoval zo zákonov, ktoré upravujú zodpovednosť (štátu) za škodu spôsobenú pri výkone štátnej (verejnej) moci. Žalobca v žalobe označil za žalovaného Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, aj keď z obsahu jeho žaloby je zrejmé, že uplatnil nárok na náhradu škody titulom zodpovednosti štátu. Z uvedeného nepochybne vyplýva zjavný rozpor medzi skutkovým a právnym odôvodnením žaloby, ktorou bol uplatnený nárok proti štátu a označením žalovanej, ktorý v takýchto prípadoch je len orgánom konajúcim za štát. Došlo teda k zjavnému logickému rozporu, čo spôsobilo nezrozumiteľnosť žaloby vo forme jej neurčitosti. Zároveň súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 675/2016, kde ústavný súd uzavrel, že ak bol žalobcom v žalobe o náhradu škody ako žalovaný označený len orgán

oprávnený v mene štátu konať (Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky), pričom z iných častí žaloby zjavne vyplývalo, že smeruje proti štátu, je povinnosťou konajúceho všeobecného súdu žalobcu vyzvať na odstránenie vady žaloby spočívajúcej v jej nezrozumiteľnosti z dôvodu neurčitosti. Žalobca však sám tento nedostatok odstránil aj bez toho, aby ho súd vyzval na odstránenie uvedenej vady v zmysle ustanovenia § 129 CSP a to podaním zo dňa 17.08.2017, kde opravil žalobu v časti označenia žalovanej, kde už ako žalovanú uviedol Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 148/2017 zo dňa 14.09.2017 ako aj Ústavného súdu, je toho názoru, že žalovaná je pasívne vecne legitimovaná v konaní, nakoľko bol odstránený logický rozpor medzi označením žalovanej a obsahom žaloby.

24. V § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je upravená premlčacia doba na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktorá je trojročná a začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený o škodu dozvedel. Predmetné ustanovenie neuvádza ako predpoklad počiatku plynutia premlčacej doby vedomosť poškodeného o tom, že kto za škodu zodpovedá, prípadne ktorý orgán štátu škodu spôsobil a to z toho dôvodu, že subjektom zodpovedným podľa citovaného zákona je vždy štát. Lehota podľa tohto ustanovenia teda začína plynúť odo dňa, kedy poškodený zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodíť vznik škody a orientačne aj jej rozsah. Pri posudzovaní námietky premlčania vznesenej žalovanou súd vychádzal zo skutočností, že podanie žalobcu bolo žalovanej doručené dňa 21.09.2012 a v rámci tohto podania sa domáhal náhrady škody v sume 150.000,--Eur titulom nesprávneho úradného postupu a nezákonných rozhodnutí Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp.zn. 3Er/1061/2011. Uvedený nárok bol žalovanou prerokovaný a oznámenie o prerokovaní, resp. jej výsledok bol zaslaný žalobcovi listom zo dňa 11.04.2013. Predmetné oznámenie prevzal žalobca dňa 02.05.2013, teda už v uvedenej dobe vedel žalobca o tom, že mu vznikla škoda a taktiež vedel aj o jej predpokladanej výške. Žaloba bola tunajšiemu súdu doručená až dňa 28.07.2017. Žalobca teda vedel už o jemu spôsobenej škode v roku 2012, keď túto uplatnil na ministerstve, avšak počas predbežného prerokovania veci ministerstva lehota podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 neplynula, až do dňa skončenia prerokovania veci. Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania o náhrade škody si žalobca prevzal dňa 02.05.2013, teda najneskôr týmto dňom začala plynúť premlčacia lehota. Táto lehota uplynula najneskôr 02.05.2016. Žalobca síce vo svojej výpovedi dňa 22.11.2017 uviedol, že návrh na predbežné prejednanie nároku bolo žalovanej doručený až dňa 09.02.2016 a je vedený pod sp.zn. 3984/2016/141, avšak túto skutočnosť nijakým spôsobom súdu nepreukázal.

25. Povinnosťou strán sporu je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V sporovom konaní postihuje dôkazné bremeno obe sporové strany. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Obo/52/2010 zo dňa 24.06.2010).

26. Žalobca síce označil dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, a to že návrh na predbežné prejednanie nároku bolo doručené žalovanej až dňa 09.02.2016, avšak o vykonanie takého dôkazu nepožiadaval a ani tento súdu do rozhodnutia nepredložil. Zároveň súd poznamenáva, že žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 09.10.2017 nerozporoval tvrdenia žalovanej týkajúce sa námietky premlčania a ani ňou tvrdených skutočností a to najmä toho faktu, že nárok na náhradu škody bol u žalovanej uplatnený dňa 21.09.2012. Žalovaný bol zároveň poučený o následkoch sudcovskej koncentrácie konania t.j. o jeho povinnosti predložiť prostriedky procesného útoku resp. prostriedky procesnej obrany včas a bol poučený aj o následkoch nedodržania tejto povinnosti. Zároveň súd umožnil žalovanému navrhnúť dôkazy aj v priebehu pojednávania, avšak žalobca ani na pojednávaní nežiadal o vykonanie tvrdeného dôkazu, ktorým by preukázal doručenie návrhu na predbežné prejednanie sporu žalovanej až v priebehu roku 2016, teda v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno. Súd preto vychádzal zo skutočnosti preukázanej žalovanou t.j. že o prejednanie nároku žalobca požiadal 21.09.2012 a z daného dôvodu je nárok žalobcu v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. premlčaný. Na základe uvedených skutočností súd žalobu zamietol. (výrok I)

27. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže žalovaná bola úspešná na 100% a neúspešná na 0% t.j. čistý úspech žalovanej predstavuje 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec (§ 355 ods. 1 CSP, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).